

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۵/۱۱

عبدالباری جهانی

له پاکستان سره ستونزي او د حل لاره يي

نن، د مي د مياشتي پر لسمه نېټه، مي د افغان جرمن په ويب سايټ كې د محترم عبدالوحيد وحيد يو مضمون ولوست چې د افغانستان پر خاوره يي د پاکستان د بريدونو په اړه ليكلي وو. زه له بناغلي وحيد څخه مننه كوم چې د هيواد د روانو ستونزو په باره كې يي مضمون ليكلي دي. ځكه زموږ اكثر ليكوالان پر داسي موضوعاتو مضامين ليكي چې د افغانستان له روانو ستونزو سره هيڅ اړه نه لري. گواكي په هيواد كې هيڅ پېښه نه ده سوې او هر څه په سمه روان دي. البته ځيني ليكوالان چې څه ليكي نو زياتره د طالبانو د اوسني رژيم كړني او عملونه، په يوه او بل ډول، توجيه كوي او پلمي ورته برابروي.

زه بنايي د بناغلي وحيد له ټولو خبرو سره موافقه ونه لرم او زه گومان كوم چې دا طبيعي هم ده. په اصطلاح «هركله بيرخيال» مثلاً بناغلي وحيد پر افغانستان باندي د پاکستان د څرگندو تېريو يو عامل د افغانستان پوځي كمزوري بولي. په داسي حال كې چې افغانستان د اعليحضرت محمدظاهر شاه او شهيد داوود خان په وختونو كې هيڅ وخت تر ۸۰ زره زيات پوځي قوت نه درلود. خو پاکستان هيڅ وخت پر افغانستان باندي د تېري كولو جرأت نه سو كولاى. نن ورځ په داسي حال كې چې د تېر جمهوري نظام لږترلږه ۲۰۰ زره سرتېري ورياته دي او تقريباً ۱۰۰ زره طالباني قوت لري او پر پخوانيو وسلو برسېره د امريكا له وتلو څخه وروسته د څه باندي ۶ بېليونو ډالرو په اندازه عصري وسلې او مهمات ورته پاته سول؛ او لا د امريكې له لوري هره مياشت څه باندي ۱۵۰ ميليونه ډالره نغدي پيسې ور رواني دي. موږ لاڅرنگه د افغانستان د پوځي كمزورتيا خبري كوو؟ په داسي حال كې چې د ظاهر شاه او داوود خان په وختونو كې افغانستان د ۱ بېليون ډالرو په ارزښت وسلو درلودلو تصور هم نه سو كولاى. د دې ترڅنگ لا له پاکستان سره د لويو قدرتونو بين المللي ملاتړ هم ملگري وو خو نه ايران او نه پاکستان زموږ پر خاوره تېري كولو ته زروونه ښه كړل.

زه سره له هغه هم دا نه وایم چې طالبان دي د پاکستان پوځي يرغل ته په پوځي زور جواب ورکړي. افغانستان په هيڅ صورت د پاکستان د تقريباً يو ميليوني روزل سوي او مجرب پوځي قوت سره مقابله نه سي كولاى. پاکستان د خپل پوځي برلاسي ترڅنگ په سلگونو بېليونو ډالرو عصري وسلې او اتومي طاقت لري. افغانستان به په كوم زور د پاکستان د پوځي يرغلونو جواب وايي؟ موږ وايو چې طالبانو نه يوازي د پاکستان پوځي يرغلونو ته جواب نه دی ورکړی بلکه داسي چوپ دي لکه چې هيڅ پېښه سوې نه وي. البته تر هغه ځايه چې زه معلومات لرم ويل کيږي چې د طالبانو غايب مشر هبت الله د طالبانو د دفاع وزير ملايعقوب او داخله وزير سراج الدين حقاني ته هدايت ورکړی او امر يي ورته کړی دی چې د ورور هيواد پاکستان په مقابل كې به له ناندریو او توندو الفاظو له کارولو څخه ځانونه ژغورئ. او دغه علت دی چې ملايعقوب له څه وخته نه په مطبوعاتو كې ښكاري او نه يي بيا هغه پخوانی غوري كړي دي.

په كابل كې د اميد پر روغتون باندي د پاکستان د بمبارۍ په اثر زيات و كم ۵۰۰ تنه بي گناه انسانان شهيدان سول. طالبانو هغوی په ډله ايز قبر كې خاورو ته وسپارل. نه يوازي د پاکستان پر دې څرگند تېري باندي يي اعتراض قدر ونه كړ بلکه د طالبانو داخله وزير سراج الدين حقاني وويل چې طالبان له پاکستان سره د انتقام جذبه نه پالي او له هغه هيواد سره اڅوت نه خرابوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكني د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليږلو مخكې په خپرو لولي

له هغې نېټې څخه تر اوسه پوري پاکستان څوڅو ځله پر کونړ او پکتیکا باندي بمباری کړي او توغوندي يې ورباندي اورولي دي. طالبانو اعتراض قدر هم نه دی کړی. په داسي حال کي چي اعتراض کول هيڅ ډول پوځي زور ته اړتيا نه لري.

تقریباً درې میاشتي مخکي د پاکستان پوځي قواوو د نورستان د ولایت درې څلور اولسوالی تقریباً یوه نیمه میاشت محاصره کړي. د هغو محاصره سویو اولسوالیو اوسېدونکي د لوري د مرگ له خطر سره مخامخ سول. بالاخره پاکستاني مقاماتو د هغو اولسوالیو مشران د ډیورنډ د کرښي پوري غاړي ته ور وغوښتل اوله هغوی سره يې یوه موافقه لاسلیک کړه یا يې موافقه ورباندي ومنله. دا د یوه خپلواک هیواد پر ارضي تمامیت باندي څرگند تېری دی. طالبانو بیا هم اعتراض قدر ونه کړ.

د پاکستان حکومت تر هغه وروسته، د ډیورنډ پر پوري غاړه، د کونړ، مومندو، باجوړ، نورستان او چترال د قومي مشرانو سره جرگه جوړه کړه او په هغوی يې یو بل سند لاسلیک کړ. د افغانستان پخواني اولسمشر حامدکرزي د پاکستان دا وروستي اقدامات د افغانستان د خاوري پر تمامیت باندي څرگند تېری وباله. خو د طالبانو مشرانو نه د ښاغلي کرزي ادعا رد کړي او نه يې د پاکستان د دې څرگندو تېریو په مقابل کي عکس العمل ښودلی دی.

د طالبانو غایب مشر هیت الله پر افغانستان باندي د پاکستان د څرگندو تېریو له پیل څخه تر اوسه پوري د هغه هیواد په مقابل کي یوه منفي خبره نه ده کړي. مگر کله چي د ملا ادریس په نوم یو اخوند په پاکستان کي ووژل سو نو هم يې د هغه پر مړینه خوشیښي وښودله او هم يې په پاکستان کي د طالبانو دایمي حامی او ملاتړي مولنا فضل الرحمن ته د خوشیښی پېغام ولېږی. يعني غایب مشر نه گونگی او نه بېخبره دی بلکه د خپل بادار په مقابل کي، چي شل کاله يې په خپله پسته غېږه کي ځای ورکړی وو، بي احترامی نه کوي او قسداً چوپ دی.

محترم ورور عبدالوحید وحید، خبره د پاکستان سره د پوځي مقابلې نه ده بلکه خبره په څرگنده توگه بندگی ته رسېدلې ده. زه حتی د ښاغلي حامدکرزي له دې خبري سره موافقه نه لرم چي وایی پاکستان، په خپله خاوره کي، د افغاني او د پولي د پوري غاړي د قومي مشرانو د جرگو په جوړولو سره د ډیورنډ کرښي ته رسمیت ورکوي. بلکه وایم چي خبره تر ډیورنډ تېره ده. پاکستان اوس پښي تر خپلي کمپلي اوږدې کړي دي او د وروستيو غیر قانوني قومي جرگو په جوړولو سره يې وښودله چي هغوی اوس د افغانستان په خاوره دعوه لري او د ځان يې بولي. زه ځکه پاکستان په دې مسله کي حق په جانب بولم چي په افغانستان کي واکمن طالبان د هغوی غلامان دي. کله چي د یوه هیواد واکمنان د خپلي خاوري د تمامیت دفاع ونه کړي نو دا دفاع به څوک کوي؟

بیا به نو د خاوري څخه د دفاع کولو مسوولیت د اولس غاړي ته لویږي. په داسي حال کي چي له اولس سره نه پوځي طاقت سته او نه د خپلو واکمنانو ملاتړ ورسره دی. زه وېره لرم چي که اولس د پاکستان د پوځ مخي ته ودریږي طالبان به د شا له لوري ډزي ورباندي وکړي او بي دفاع اولس به د دوو غلیمانو په منځ کي گیر سي.

محترم عبدالوحید وحید، نه پوهېږم چي تاسي به خبر یاست کنه؟ اوس ځينو په اصطلاح سیاست پوهانو او علماوو پر دغه راز لیکنو باندي بنديز لگولی دی. دوی وایي سیاست باید سیاستمدارانو ته پرېښودل سي او د دوی په اصطلاح ترکانی د بیزو کار نه دی. يعني ما غوندي خلکو ته هغوی په سیاست کي د خبرو کولو حق نه ورکوي. په داسي حال کي چي پخپله د طالبانو د غیر انساني او غیرمدني وحشیانه واکمنی د مشروط ملاتړ په پلمه د هغوی بشپړ ملاتړ کوي او دا ځکه خپل حق بولي چي ځانته د سیاستمدار په سترگه گوري. په داسي حال کي چي په ژوند کي به يې یو صحیح سیاسي گام اخیستی نه وي.

طالبان اوس حاضر غواړي د عصري تعلیم او تحصیل د ځپلو، په مقابل کي هر کال له خپلومدرسو څخه د لسگونو او لا ښایي سلگونوزرو طالبانو او ځانمرگو په فارغولو، د مطبوعاتو د آزادۍ د محدودولو او بالاخره په بشپړه توگه له منځه وړلو او د ژورنالستانو په بندي کولو اوتهدیدولو سره د هیواد د عرفان سترگي رنډي کړي. او بیا نو د خلکو د بندي کولو، وهلو او وژلو او حتی، د ټولو افغاني او بشري ارزښتونو په خلاف، په عام محضر او بازارونو کي د ښځو د ډپولو له لاري په خلکو کي داسي وحشت او رعب قایم کړي چي له هغوی څخه د مقاومت اراده سلب کړي او بالاخره پاکستان ته خپله هغه اندازه خاوره چي هغوی يې غواړي ور وبخښي.

ما څو هفتي مخکي د یوه پاکستاني جنرال دا خبره په ټلوېزيوني مرکه کي واورېده چي ویل يې پاکستان د خپل امنیت لپاره ضرورت لري چي، د ډیورنډ د کرښي په امتداد، د افغانستان په خاوره کي لس کیلومتره دننه حایله سیمه جوړه

کړي. دا خبرې بنایي په لومړي سر کې د یوه پاکستاني جنرال او یا ځینو جنرالانو پرېشان خوبونه وگڼل سي خو که وضع په دغه شکل دوام وکړي یوه ورځ به گورو چې خدای مه کړه دا خوبونه ریشتمیا سوي وي. اوس حاضر خو هر څه د افغانستان د اولسونو په تاوان او د طالبانو د پاکستاني بادر په گټه روان دي.

په افغان جرمن آنلاین پورتال کې د جهانی صاحب آرشیف